

Després del descans comença la segona part amb una arrencada del devanter centre Pujol, que dribla els defenses, que remata a kik.

Bonica combinació de la línia devantera del Tordera, i apunten una bona passada del porter Hilarienc.

De un pase de Esteve a Pujol combinació extrem esquerra que remata amb un xut formidable d'en Pujol i va el quart gol.

Penal contra, el Tordera que es perdona, la línia devantera del Tordera s'anima, fentb onics passes, als mitjos, que salva de un formidable cap en Solé.

Mans d'Artola, que amb penal que tira el mitg centre, d'un bon xut, que para magníficament el porter que te una tarda colosal.

Dos gols mes entrats pel's locals donen el resultat de 6 a 0 a favor del Hilarienc.

ESPATEC

Les campanes

*Campanes, les de Seu,
sou per mi la dolça veu
que sedenta de ventura
la meva il·lusió fretura.*

*Quan us sento de molt lluny,
a dintre meu hi retruny
la vostra santa harmonia
que'm retorna l'alegria.*

*El meu cor enyoradiç
al vostre só viu felix
somniaut l'hora encisera
de la meva amor primera.*

*Ni l'ocell amb el seu cant,
ni el sól esplèndit, radiant,
han omplert la meva vida
com vostra veu exquisida.*

*Oh, bronzos, brandant seguiu
que, com mai sento més viu
en mon ànima vibranta
la fè que amb goig ageganta.*

*Quan parlen en plena nit
s'aixampla el meu esperit
pensant, ¿la vida que fora
sense vostra veu sonora?*

*Volteu, campanes, reseu,
quan la vostra dolça veu
és la mateixa grandesa,
per l'home encara incompresa
que el bon Déu escampa arreu!!*

S. BORRUT SOLER

Noves

Estém en uns dies de concurrència extraordinària. Pot dir-se sense exageració que sobrepuja als anys anteriors. No's trovan habitacions disponibles, essent moltes las famílias qu'estant aquí en espera d'assolir-ne alguna.

—Paper Sant Hilari per a cartes Es el predilecte dels estuejants.

Pera el parti de futbol qu'és jugarà diumenge a Sant Hilari, l'Ajuntament ha regalat una magnífica Copa al Camp del Club Deportivo Hilarienc pera que sia disputada entre els dos equips forasters en lluita.

—Per objectes artístics de torn, fabricació especial de Sant Hilari a «La Modernista».

Entre el gran nombre de Festes qu

li feu doble emoció d'horror; i, per fi, la rondalla de les goges de Lloret Selvatge, li atemperà l'estat d'ànim. Aquella Giralta somniosa, que sempre filava vora'l Ter, el deixà captiu. ¡Oh, i la manera com la pintava l'Aplegador! un vellet secardi que ostentava amb cert orgull un gollie com una trompa mitjancera. Pensant-hi, el bó del Aplegador es mirava a la pubilla de Masdevall, una minyona jovenassa que seia prop den Rodergas.

—Hi tenia una bella retirada amb tú, Da'deta; la pobra Giralta filadora.

—Ai! voleu dir, Andreu?

—Oidà! Tal com dic! Si, si, las mateixas uis, els cabeis igols, la cara... tot... tot!

I n'era de bonica la pubilla de Masdevall!.. Ha via anat a la Salut per donar mercès a la Verge. L'havia lliurada d'un mal pas. Bé ho explicava prou ella mateixa...

—Venía de veurer a la pobre massovera de Cugolls, malalta de qui sab com. Al ser a les envistes de Marbulenya m'atrapà la carreta. Anava de buit, i'l bó d'en Francesc va convidar-me a pujar-hi —Tanmateix arribaràs més reposada—No'm vaig

la cosa. Per altra part podràs encomanar a la Mare de Deu el nostre assumpte. Prègali ben fervent, sents? Ja se que creus, altra qualitat que a tu em lliga, per tant me donaràs un plaer.

—Ho faré, Agnès, demà mateix. Deixam venir el pastor per guia. Vindré dispost i pendrem comiat. Amb la Riteta em podrem acompanyar una trossada de camí.

—Si, si. Quina alegria em dones! I ara aden, que a casa algú aguaita a la porxada i deuen trovar llarc el comiat.

—Arreveurer, Agnès!

Com un tudó que para el vol per contemplar la riolera Vall d'Hostoles, el santuari de la Mare de Deu de La Salut reposa al estolp de la turonada, contrafort de les serres de Collsacabra, comarca accidentada que, amb les Guílleries, forma'l reclos més pintoresc de Catalunya. Amb la muntanya de Santa Cecília s'embranquen germanívola-ment, temeroses de confondrers amb les abruptes de Pertabarrada i del Far, miradors incomparables, sobretot la darrera que sembla talment una